

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljan-
jem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopju (Bischofhof)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —
Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrstiče,
če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Naše ceste, kake so in koliko nas stanejo.

Dobre ceste so velike vrednosti; one so vse-
selje prebivalcev, čast dežele, znamenja omike pri
narodu. Turški divjaki imajo najbolj zanemarjene
ceste v celi Evropi, Angleška, Francoska, Belgija,
Nemčija pa najkrasniše steze, katerih naprava je
stala veliko denarjev in čijih letno zdrževanje za-
hteva mnogo stroškov. Gledé stroškov, katere vsako
leto na ceste izdajajo srenje, okraj in dežela, se
sme tudi Štajerska prištevati že precej omikanim
deželam. Kajti samo dežela je potrošila lani
147.562 fl., letos 148.274 fl. in za drugo leto bi
treba bilo 153.274 fl. To je že precejšnja svota
za deželo, kakoršna je Štajerska, zlasti če pomis-
limo, da tukaj cestni stroški okrajev in srenj niso
všteti, ki gotovo niso majhni. Tem bolj obžalovati
je, da naše ceste niso v tako dobrem stanu, kakor
bi zamogle biti. Deželni odbor je to resnico sam
priznal ter rekel, da dežela sicer veliko denarjev
izda, ki pa pridejo večjidel nevednežem ali nemarne-
žem v roke, da se ž njimi skoro nič ne opravi.
Tej nepriliki je mislil odbor pomagati tako, kakor pri
šolah, namreč: naj bi se imenitniše ceste okrajem
odvzele in deželnemu odboru v oskrbljevanje pre-
dale. Vendar tudi tega si ni upal nasvetovati,
ker bi potem treba bilo deželni stavbenški urad
(Bauamt) pomnožiti, kar bi deželo stalo vsako
leto 76.000 fl. Zato bo ostalo pri starem — ali
ne: lezlo bo rakovo pot. Kajti namesto za ceste
potrebnih 153.274 fl., hoče deželni zbor dovoliti
samo 94.000 fl., tedaj blizo 60.000 zbrisati. To
se bode pri stezah kmalu poznalo.

Navesti še hočemo tukaj par cestnih posebnosti,
ki zanimivajo zlasti nas štajerske Slovence. Lani
meseca avgusta je se sklenolo, da cesta od št.
Martina na Paki do državne tržaške ceste pre-
neha biti okrajna cesta II. vrste, potem da se pri
Ročicah čez Pako naredi most in okrajna cesta
od št. Martina proti Letišu nekoliko preloži in s
cesto v G. Grad zveže. Vranski okraj je obljubil
enkrat za vselej dati 300 gld., dežela je voljna
plačati 4014 fl. Šoštanjski okraj bi imel določiti

2676 fl. in G. Graški 1038 fl.; ali do sedaj se
ta okraja še nista odločila. Vsi stroški znašajo
8029 fl. po nasvetu deželnega stavbenškega urada.
Mnogo posavinskih prebivalcev je prosilo za vozno
cesto od Ljubna čez Luče v Zolcпах do Logar-
ske doline, iz česar pa bržčas ne bo nič; stroški
bi stali 100.000 — 200.000 fl. — Slov. Bistrica je
svoj donesek za novo cesto do železniške postaje:
5981 fl. poplačala, okraj pa je še pri svoti 10.314
gld., ki ga je zadela, še 6693 fl. dolžen. Tukaj
bi pač bilo železi, da bi okrajni zastop bil prošnja
pri deželnem odboru vložil, naj bi se okraju ostali
dolgi zbrisal vsled silne nesreče, katera ga je lani
po toči zadela. — Za cesto do železniške postaje
na Zelenem travniku je dežela doplačala 1000 fl.
Za cesto do kolodvora v Središču pa se dovolje-
nih 700 fl. ni izplačalo, ker še ormuški okrajni
zastop ni dokazal, ali je kaj storil ali ne. —
Prošnja, da bi se okrajna cesta iz Šoštanja v
Velenje iz II. v I. vrsto preložila, ni obveljala.

Vse okrajne ceste I. vrste so dobile lani od
dežele 74.081 fl. okrajne ceste II. vrste pa kakih
18.000 fl. v podporo. Tako podporo je dobil ormuški
okraj in sicer za zidanje kanalov na cesti v Središču
370 fl., Brežki okraj 1100 fl., ptujski okraj za
Borlski most 3000 fl., laški okraj za napravljanje
mostov 4000 fl., in št. Lenarta v Čmurek, ki bo
stala svojih 22100 fl.

Kakor navedene številke kažejo, plačuje de-
žela Štajerska precej cestnih stroškov. Ako tedaj
ceste vendar niso dobre, kakor je liberalni odbor
sam tožil, temu ni dežela kriva, ampak sedanja
liberalna, ustavaška, centralistična uprava, ki sicer
delujejo z velikimi denarji, pa malo ali nič ne
opravi. Sklenemo z besedami g. poslanca Hermana,
ki je tudi pri cestni obravnavi v deželnem zboru
v Gradcu pravó zadel. Rekel je: „cestne zadeve
so zavozlane in zmešane. Da nas steze veliko
stanejo, pa da so vendarle slabe, kakor gospodje
sami tožite, to je res. Ali tudi Vaši denešnji na-
sveti ne bodo pomagali nič. Cestne zadeve mo-
rajo v roke vzeti politične gospodske, te pa

morajo postati deželne gospodske t. j. sedanja vsa zmedena centralistična uprava se mora odpraviti in potem bo boljše, poprej ne!“

Cerkvene zadeve.

† Kardinal Tarnoczy, nadškof salcburški, so v torek 4. aprila po dolgi boleznii umrli. Naš milostljivi knez in škof Maksimilijan Stepischnegg so se takoj odpeljali v Salcburg na pogreb.

B. Duhovne vaje v Ulimjah so č. oo. Lazaristi od sv. Jožefa v Celju v nedeljo 2. aprila sklenoli. Prihajalo je vedno mnogo mnogo ljudstva, ki je željno poslušalo besede gorečih misijonarjev. Jako ustregli so zarad velikonočne spovedi farmanom, ki imajo samo enega duhovnika. Bog plati! Vsa hvala gre tudi vrlemu g. učitelju, ki nam je prekrasno petje priskrbel.

O. Francelin je bil leta 1816 v revni vasi blizo mesta Klausen na Tirolskem rojen, 18. let star je stopil v Gradcu v red slovutih jezuitov, potem je učil bogoslovje, zlasti dogmatiko (verske resnice) v Rimu, navdušil veliko tisoč mladenčev za službo v Cerkve, spisal najučenejšo dogmatiko in je bil 3. aprila t. l. od sv. Očeta imenovan za kardinala. Nekdanji priprosti kmetski fantič je postal visoki cerkveni knez, v čast Tirolcem in slavo Avstriji.

Koroški duhovniki prosijo konečno državni zbor naj bi dosedanje zaukaze gledé polaganja napovedi ali fasijona spremenil. Kot dohodki bi se naj v fasijon postavljali: 1) dohodki ali renta zemljiščne in berneske rešitve; 2) obstoječa bernja po 5 letni srednji ceni na bližnjem trgu in po odbitju 10%. Vendar bernja se naj ne vračuni, kedar ima duhovnik za njo opraviti posebno opravilo. 3) Čisti dohodki zemljišč, kakoršni služijo odmerjenju dače v podlago. 4) Najemščina preteklega leta od hiš, katere so v najem dane, in sicer po odbitih 30%. 5) Obresti župnijskih prostih kapitalov. 6) Doneski k duhovniškej plači, če niso s posebnimi opravili obloženi. 7) Menzalni doneski, če niso obloženi. 8) Drugi gotovi dohodki, ako zopet niso obloženi. Duhovnikom bi se štolarni in ustanovniški dohodki naj ne vračunjevali v fazijon, kakor se c. kr. uradnikom dijete, ki dosejajo včasih polovico njihove plače, tudi ne vštrevajo. Na dalje bi se naj stara postava (Hofkanzlei - Dekret 10. Juni 1836) preklicala in $\frac{2}{3}$ zapuščine brez testamenta zaumrlih duhovnikov verskemu fondu pripisovali in mešniki od doplačevanja pri stavbah farovžev se oprostili. Kar bi še zmanjkalo, to bi pa naj država določila pri plačah duhovnikov, kar bi se tudi tedaj smelo pričakovati, ako bi se verski fondi Cerkvi izročili.

To so glavne točke precej pohlevne prošnje koroških duhovnikov, Mislimo, da bi kazalo, če bi se tudi lavantinski duhovniki pri konferencijah v tej zadevi zglasili ali vsaj zmezili. Uzrokov imajo dovolj, postavimo kaplani, kakoršni so v

Rušah, Mahrenbergu itd., ki druga nimajo, kakor prosto stanovanje, hrano pri župniku in — prosti zrak, če okno odprejo.

Gospodarske stvari.

O pridelovanju krompirja nekaj.

II.

Bil je gospodar, ki je s krompirjem tako ravnal! Njivo za krompir odmenjeno je v jeseni sprašil, v spomladi pa pognojil s sestavljenim gnojem: $\frac{1}{2}$ komposta ali dobro sprstenele zemlje, $\frac{1}{4}$ pepela iz drv in $\frac{1}{4}$ kupljenega gnoja, ki se mu pravi guano (ptičjek). Potem je dal njivo lepo izorati in z rožnatim krompirjem zasadati. Uspeh je bil čudovit. Pridelal je namreč krompirja, da še nikdar toliko in tako lepega, velikega in okusnega; o nadležni krompirjevi gnjilobi ni bilo ničesar videti, gomolji bili so vsi zdravi in močno skrobnati (polni skroba ali šterke). Imel pa je isti gospodar zraven prve še drugo njivo za krompir pripravljeno ter jo je tudi z rožnatim enakim lepim krompirjem zasadil. samo namesto sestavljenega gnoja je dal navoziti frišnega hlevnega gnoja. To pa ni bilo dobro; krompirja je le malo prirastlo in še to je bilo gnjilobno.

Zakaj pa je gospodar v gnoj za krompir začel mešati pepel iz drv? Do te misli je po sledečem načinu prišel. Bral je v neki knjigi, da ima tisti pepel, ki se dobi, če se krompir sežgé, veliko kali-ja v sebi. Iz tega je prebrisani mož sklepal, da potrebuje krompir v srečno rast tudi obilo kali-ja; tega pa se mu najbolj lahko in hitro da, če se mu s pepelom iz drv pognoji; ta pepel ima namreč v sebi največ kali-ja. Srečni uspeh mu je pokazal, da se ni varal. Zato opozorujemo tudi naše slovenske kmetovalce, naj poskusijo, če se jim hoče in kateri zamorejo.

Na Českem imajo nekateri kmetje navado, da krompirjevo zelenje gipsajo; vendar to se mora zgoditi pred cvetom in pred dežem.

Sedanje dni slovi in se priporočuje mnogo krompirjevih sort; na prvem mestu se povsod hvali že omenjeni rani, rožnati krompir. Na dalje se priporočujejo sledeče sorte z angleškimi imeni in sicer za lahko zemljo 3 sorte namiznega krompirja a) Peerles, meljnata in bolj rodovitna sorta, kakor rožnati krompir. b) Late Rose (poznata sorta rožnatega krompirja, slovi zarad rodovitnosti in trpežnosti) in c) Wellington white; — za rejo svinj pa se priporoča: orjaški krompir peščenik (Riesensandkartoffel), ter v peščeni in prodnati zemlji najboljše stori. V težko zemljo pa sodijo sledeče sorte namizne: Eraly Godrich (jako fina, rodovitna in rana sorta), Sebec, ponos Kalifornije (Stolz von Californien), ki izredno močno obrodi, in naposled še Jaksons white. Za rejo pa skušani gospodarji svetujejo v težki zemlji saditi: Kaliko, orjaški Marmont, Patersonovo Viktorijo in Bovinijo (slovi

zarad silno velike rodovitnosti in velikih gomoljev).

Omenjene sorte se dobijo precej dober kup pri g. Berdajsu v Mariboru, potem pri Jurju Popoviču na Jelačičevem trgu št. 335 v Zagrebu, pri Hermanu Frommerju IV. Landstrasse 44. v Budapeštu in v semenski prodajalnici grofa Attemsa v Gradcu.

Salatne rastline.

M. 4. Endivija. Te je več sort in sicer: a) širokolistna, b) ozkolistna, c) kodrastolistna.

Te poglavitne sorte so zopet v več podsort ločijo, izmed katerih so zopet polnosrčni eskariol, tenko kodrastolistna peresna endivija in slednjič naravno žolta endivija najbolj obrajtane. Tu sem spada tudi saksenska endivija, ki gre sama v listke in kateri listi se ko salata, kocen pa ko špargel pripravi in povzije.

Endivija je, kakor že ime kaže, iz Indije doma, od koder je bila leta 1548 skozi Kino na Angleško in odtod v naše kraje prišla. Endivija zahteva rahlo dobro in tenko zemljo in isto obdelavo kakor salata glavatica in ostaja skozi celo zimo noter do spomladi.

Od srede maja, ker rana pri vročini rada v seme gre, noter do srede avgusta se je mora vsakih 14 dni nekoliko posejati in sajenice noter do septembra črevelj vsaksebi posaditi.

Da pa listi obledijo in bolj nježni postanejo, je treba doraslo salato pred porabo povezati.

Za zimske potrebe se endivija, brž ko mraz nastopi, iz zemlje vzeme, prst od korenin otepe in na suhem proti mrazu zavarovanem prostoru zagrebe, ko je že precej ovenela. Zagrebe se ali v suhi kleti ali v prazni gnojni gredi ali pa tudi na kakem suhem prostoru v vrtu na primer na kaki jutranji strani kakega zida toda tako, da so listi na pol v prst zagrebeni, korenine pa na kvišku obrnjene. Sploh pa se mora z endivijo suho ravnati, če se hoče endivija dalj časa ohraniti. — Za vzrejevanje semena se prezimijo nekatere lepe glave v kleti, še boljše pa v stekleni hiši, ki se potem spomladi, ko je mraza konec, v prosto zemljo posade. Ali pa se poseje seme meseca marca, ktereга rastline že tisto leto cvetó in donašajo seme, ki pa ni tako dobro ko seme prezimovane endivije.

Še drugi način od endivije si semena vzrediti je pa ta, da se nekatere endivije v prosti zemlji pustijo čez zimo in z slamo proti hudemu mrazu varujejo. Seveda je to le pri pozno posejani endiviji mogoče. Sicer je ta način dosti bolj prost in lahek od prezimovanja v kleti. Seme obdrži 4—6 let kalivno moč.

Kako pa se endivija v kuhinji rabi, je obče znano. (Konec prihod.)

Tržne novosti. Pri nas je vse nekako začarano ali „pocoprano“. Kljub vsemu upitju po napredku vse, kar je dobro, hodi rakovo pot;

fabrike, obrt in kupčija in vsled tega tudi polje in rokodelstvo hira. Meseca marca je bilo misliti, da se bo kupčija, zlasti pri zrnju, povzdignola. Zrnje je povsod nekoliko v ceni poskočilo; ali sedaj leze vse nazaj. Na Dunajski borzi je nastal zopet denarstveni potres ali „krah.“ Ljudje, zlasti kateri imajo železniške delnice, so na tisoče denarja zgubili. Vsled tega so, n. pr. na Dunaju: pšenica 10—25 kr. rž od 5—10 kr., ječmen 10—30 kr. turšica 10—15 kr., in oves 15—20 kr. od prejšnje cene zgubili. Enako je v Budapeštu in vsled tega več ali menj povsod. Ozimina se kaže povsod lepa, a kaj nam bo pomagano, če pa bo tržna pogodba z Romunijo 1. julija obveljala in začela na zrnjsko ceno pritiskati! — Klavne in druge živine se povsod mnogo postavlja na tržišča in sejmove, ker ljudem denarja pa tudi krme za živino zmanjkuje. Na Dunaju je vsled tega cena za 1—2 fl. pri 100 Kil. padla. Bolj živahna je kupčija z deteljskim semenom, zlasti lucerna se lahko in drago prodaja 80—103 fl. 100 Kilo. — Tudi po repinem semenu se pogosto poprašuje. — Ovčje volne se malo proda. — Posebno nepovoljno stoji vinska kupčija, in nikder ni videti znamenj da bi hotlo biti boljše. Naše štajersko vino trpi posebno, ker čedalje več ogerskega in hrvatskega k nam vvažajo. Po mnogih krajih pijejo sedaj Seszardsko, črno vino, ki se dobi po 4—5 fl. vedro. Železniški delavci pri sv. Jožefu v Mariboru so si zaporedom dali pripeljati ogerskega vina. Naše domače pa zaostaja. V Mariboru dobi boljše vino komaj 90 fl. štrtinjak, večjidel ga morajo oddajati po 60—70 fl., v Radgoni po 80—90 fl. in drugod menda tudi ni boljše. Hrvatsko vino se prodaja po 40—90 fl. Avstrijsko belo Vözlavsko in Gumpoldkirchen-sko črno po 90 fl. in belo po 100 fl. štrtinjak. Take nizke cene ovo sloveče vino že dolgo ni imelo.

Padanju vinske cene je nekaj krivo tudi to, ker so ljudje začeli čedalje bolj pivo in žganjico piti, ker jim krčmaji predrago, mnogokrat ponarejeno, sprideno vino točijo. Krčmarji pa nekaj zarad prevelike užitnine (Verzehrungssteuer), nekaj pa zarad prevelike dobičkarije vino predrago nastavljajo, kar pivec zopet naklanja, da rajše „šnops“ in pivo pijejo. Vinogradniki se sedaj zanašajo najbolj, da se bo vinska cena zboljšala, na to, ker so vinogradi vendarle po mnogih krajih pozebli. Res daleč smo pri našem liberalnem gospodarstvu prišli, da se veliko milijonov ljudi že zanaša, — na občno nesrečo.

Vinorejski shod avstrijskih vinorejcev se bo letos v Mariboru meseca septembra obhajal. Okrajni zastop mariborski je za stroške dovolil 400 fl.

Sejmovi na Štajerskem. 7. aprila v Slov. Bistrici. 8. aprila v Slov. Gradcu. 10. aprila v Dobovi, v Kamei, v Koprivnici, v Trbovlju, v Selnici pri Dravi. 11. aprila pri sv. Križu pri Slatinu, v Prepolah, v Radazgivesi. 13. aprila v

Konjicah, v Reichenburgu, v Laškem. 14. aprila v Mozirju, v Lembergu in pri Mariji Snežnici.

Sejmovi na Koroškem. 7. aprila pri sv. Andražu. 10. aprila v Požarnici. 11. aprila v Renvegu. 18. aprila v št. Pavlu, v št. Lenartu, v Althofnu in v Gornj. Drauburgu. 24. aprila v Trgu, v Gutštajnu, v Gradišču. 25. aprila v Mautnu.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 27. marca. (Pri mestnih volitvah) je v III. volilnem redu narodna stranka danes sijajno zmagala! Od 330 volilcev se jih je volitve udeležilo 265. Izvoljeni so g. Horak s 164, gg. Jurčič in Kljun s 152. Regali s 150 glasovi. Od nasprotnih kandidatov dobil je Gvajc 113, Polegek 109, Ahčin 107 in Habit 106 glasov. Tako sijajne izida niso pričakovali ne narodnjaki ne nemškutarji, ki so vse žile napenjali, da bi bili zadobili zmago. Najprej se je narodnemu volilnemu odboru prepovedalo na mestnih voglih nabiti oklic do volilcev, ki gotovo ni bil spodtakljiv, ker so ga listi slovenski objavili. Na drugo prošnjo dovolilo se je nabiti samo imena odbranih kandidatov; pa komaj so bila nabita, so jih začeli mestni policaji že trgati raz zida. Mestni župan zaradi tega od narodnjakov interpeliran se je izgovarjal, da so policaji prepozno zvedeli, da je bilo dovoljeno omenjene pozive na mestnih voglih prilepiti. Stranki nemčurski pa ni bilo prepovedano razglasiti svojih oklicev, v katerih na vso moč privržencem svojim prigovarjajo v popolnem številu priti k volitvi in narodnjakom pokazati, da so v mestu zgubili vso veljavo. Res so prišli vsi, a ostali so v veliki manjšini in nemčurji so se sedaj prepričali, da narodna stranka v mestu ni zgubila veljave, ampak je še pridobila. Lansko leto dobili so naši kandidati 132 do 127 glasov, in večina je znašala komaj kake 4 glasove, letos pa že 44 do 51 glasov. To je vrl in vesel napredek, ki nam daje upanje, da bomo polagoma tudi v mestnem zboru dobili večino, ki smo jo bili pred 8 leti vsled intrig stranke nemčurske zgubili.

O volitvi sami bi bilo marsikaj pisati, pa omeniti hočem le dveh reči. Prva je, da so bili v volilno komisijo odbrani zgolj možje stranke nasprotni. K sreči enega izmed njih ni bilo blizo in privzeli so na mesto njega že v zadnjem trenutku narodnjaka Franja Potočnika. Druga še bolj zanimiva pa je ta, da so narodnjaki zasačili nekega glasovitega in dobro znanega gospoda, ki je hotel nekemu volilcu listek z narodnimi kandidati premeniti z listkom svoje stranke, ki ga je imel v rokavu hranjenega. V II. in I. razredu pa še letos nismo zmagali.

Zarad prepovedi, da se volilni oklic ni smel nabiti na mestnih voglih, hočejo neki narodni deželni poslanci g. deželnega predsednika v dežel-

nem zboru interpelirati. Radovedni smo, kaj bode na to odgovoril. Slovenec.

Od Dupleka pod Mariborom. (Popravljanje Dravine struge. Pri Gornjem-Dupleku so Dravo nekoliko popravili, da nebi naših zemljišč odplavila; vsled tega pa je nabrežje pod prekopom v nevarnosti. Lani je deželni zbor v obrambo zemljišč na št. Martinski strani sklenol 127 seznjev dolgo napeljavo za Dravino vodo napraviti in v ta namen odkazal 3935 fl. Vendar ta svota je bila premala: nadelalo se je samo 57 seznjev in zato se je bati, da nebi Drava v št. Martinsko strugo prodrla ter najlepših travnikov in njiv pokončala. Deželni odbor je tedaj nasvetoval trojno obrambo prirediti: 1) napeljavo pod Dupleškim prekopom podaljšati; stroški bi stali 5300 fl.; 2) pobrežje pri Loki zaježiti, stroški bi znašali 7244 gld. in 3) napravo napeljave na spodnjem koncu pri Loki, stroškov bi bilo 3574 fl.; skupaj 16119 fl. Te svote bi pokrila država $\frac{17}{40}$, dežela $\frac{17}{40}$, ptujski okraj $\frac{4}{40}$ in dotične srenje $\frac{2}{40}$. Vendar deželni zbor ni sprejel tega nasveta, čeravno sta ga poslanca dr. Radaj in dr. Dominkuš, ki sta se nalašč poprej v Loko vozila gledat, prepričevalno kot najpotrebnejšo reč zagovarjala. Ali dr. Radaj se ni dal splašiti in je vsaj nekaj rešil. Deželni zbor je namreč na njegovo prizadetje sklenol vsaj drugi del nasveta izvršiti in je v ta namen odmeril 3078 fl., t. j. s tem denarjem in drugim doneski, skupaj s 7244 fl., se bo pobrežje pri Loki zoper Dravine valove zavarovalo. Velika sreča za našo okolico je, da je bil tudi sledeči nasvet dr. Radajev sprejet, namreč: deželnemu odboru se naloži, da nemudoma vse stori, kar bi potrebno bilo, če bi Drava že zgotovljene poprave in one, ki se bodo pri Loki začele delati in če bi se zavolj prekratke napeljave pod Dupleškim prekopom bilo bati nove nevarnosti. Ta sklep deželnega zbora bo Spod. Dupleku in št. Martinu obranil travnike in njive.

Pri tej obravnavi je g. dr. Radaj prvokrat v deželnem zboru govoril — in smo sedaj vsi prav veseli in zadovoljni, da smo si takega vrlega zagovornika izvolili za poslanca. Bog ga živi! Drugič ga bomo zopet izvolili!

Iz Kamce. (Zmrznjenec.) Na sv. Jožefa god so našli na Bresternici nekega zmrznjenega mladenča. Bil je iz Selnice. Ker je še imel nekaj denarjev in drugih reči pri sebi, se mora sklepati, da je revež zmrznil. Privlečejo ga v Kamco, pa kaj začeti z njim? Pokimujejo eden drugemu. Mrtašnice nimamo, da bi ga v njo zanesli. Seidlov „stellvertreter“ jim tedaj reče „ma machts so so so“ in vrgli so ga v neko strohnelo utico, ki že tudi visi proti solčnemu zapadu, v kateri so shranjena še nektera gasilna orodja. Položijo ga na trohico slame in še mu prižgejo luč. Po mojih mislih še hotentoti imajo boljše shrambe za uboge mrlične, kakor Seidlova „garda“ v Kamci. Celu stare babele so kimale z glavami in porekale „to

je vendar le grdo in sramotno za Kamco, tako blizo mesta in tolika nemarnost, da še mrtvašnice ni. Pritoževali smo se že davno pri oblastnijah zavoljo groznih neredov pod Seidlovim pašalstvom, a kaj se je zgodilo! z ječo, s kaznijo so nam pretili, če še kaj zinemo proti ukazom vsemogočnega Seidla, pa sedaj bo menda ž njim skoro za vselej — vrezalo.

Ko je nekdam bil Kamčan za srenjskega predstojnika, je imela srenjska kasa 900 fl. gotovine, a zdaj pod „pemom“, kakor se pripoveduje, že 300 fl. dolga. Pri nas se že tako govori, kjer liberalec ustavaški, tam dolga vse poprek.

Vendar nekoliko nas že tolaži to, da je začel „vandrat“ iz lepe rožbaške doline od lepega posestva — — Kamški kovač.

Iz Starega trga. (Zopet nesrečna smrt.) V Suhodolci so našli nekoliko pod Moshamarjevim mostom mrtvo truplo nesrečneža, ki je brž ko ne v vodo, vsled deževja zlo naraslo, padel in utonil. Kmalu so ga spoznali, — za Žuželja, poprej kmeta iz Razborja, kterega so Škrubejevi videli v petek večer pijanega iz Slovenjgradca domu tavati. Tri dni je ležal v vodi, pa domači ga niso pogrešali, ker je pogosto po več dni od doma izostajal. V teku enega tedna je tedaj pri nas že druga nesrečna smrt vsled — pijanosti.

Od Kapele pri Radgoni. (Odgovor za Kamčane ali za g. Seidla?) „Slov. Gospodar“ mi je predrag prijatelj in sem naj naročen za 2 iztisa; zato mu tudi rad postrežem z odgovorom na prašanje, katero so v njem Kamčani, meni še vedno nepozabljivi, stavili 6. jan. in 16. marca. Leta 1860 bil sem za učitelja v Kamci potrjen; zavolj šolnine smo potem kmalu imeli v Kamci shod; zbrali so se vsi župani cele fare v učilnici. Tedajšnji šolski nadzornik g. Hrauda in Seidl sta tudi bila navzoča. Jaz sem se gledé šolnine sklicaval na ukaz c. kr. namestnije v Gradcu ddo. 20. febr. 1856. šte. 1736, vsled katerega sem imel pravico od vsakega za šolo sposobnega otroka terjati 1 fl. 65 kr. letne plače. Može pa so prosili, naj jim šolnino nekoliko znižam, ker mi bodo potem obilno vinsko bernjo dali, kar so res tudi storili in za kar sem jim vselej hvaležen. Toraj smo 65 kr. pustili in sploh 1 fl. od vsakega otroka letne plače nastavili. Tako smo se pogodili in vsi navzoči župani so mi obečali ves iznesek v 14 dneh plačati. Ali reč je drugače iztekla. G. Seidl je prinesel 49 fl., g. Klančnik v Rožpahu 2 fl., g. Felber za svoje otroke 5 fl. in g. Dežman, za katere ne vem, 5 fl. To je bilo vse.

Potem preteče zopet eno leto in kdor ni dobil plače, to je bil „šolmajster“. Pokličemo tedaj zopet shod predstojnikov; pri tem shodu se sklene, da g. Seidl pobere šolnino po celi fari in jo učitelju izroči v 14 dneh. Čakam 14 dni, mesec, pol leta, celo leto, več let, a izplače zaslužnega denarja nisem pričakal. Slišim, da je g. Seidl denarje šolninske res pobral, ali meni jih ni nihče dal. Sicer pa Kamčani z g. Seidl-

nom naj storijo, kar hočejo — jaz terjam svoje denarje!

Ker plačila nisem dobil, sem dolžno šolnino začel v tiskane postavne pole zapiševati po 1 fl. 65 kr. Te šolske spise in račune sem si dal potrditi po g. župniku, po g. Hraudeju, dekanu Košanjevcu in c. k. okrajnemu sodnik Wutt-u. Vsak teh gospodov je mojo terjatev spoznal kot pravično, a denarjev le nisem dobil. Zastonj sem od Malenedelje v tej zadevi potoval 4krat v Maribor, 3krat v Gradec, 4krat v Ljutomer. Tako plačuje svet — ali Kamčani, ali g. Seidl? Jakob Kocmut, nadučitelj.

Iz Runča pri Velikinedelji. Lani se je zrnja in vina pri nas le v srednji mere pridelalo. Zavolj predlanske toče, ki je strašno veliko škode napravila, še se je dosedaj le malo dače odpisalo, nekaterim celo nič, čeravno spadajo med take kmetovalce, katerim je led vse pokončal. Nekateri so se zaradi tega že pritožili pri večih gosposkah; pa do sedaj še reč ni dognana. Bog, da bi se le dobro skončala.

Jako občutljivi postajajo pri nas tisti stroški, katerih nam pogosto rubljenje zaradi zastale dače dela. Kakor slišimo se v drugih glavarstvih ne godi tako, vsaj v ljutomerskem ne, kder se skoro nikoli (?? Uredništvo) ljudem živina itd. ne rubi in davkarija dobi vendar vselej svoje denarje. Želeti bi bilo, da bi ormužki uradniki v davkariji blagovolili z nami davkeplačitelji nekoliko bolj uljudno postopati, zlasti bi to želeli pri adjunktju g. Mauriču. Kmet itak že težko plačuje in ga še bolj zaboli, če mora pri plačevanju še osorne besede požirati. Tega bi res ne bilo treba. Nekateri so se že ravno zaradi omenjenega gospoda pritožili.

Iz Mozirja. Že lansko leto je bil „Sl. Gosp.“ prinesel životopis rajnega vnetega pesnika — Valentina Orožna, in svojim bralcem povedal, kako je blagi g. Jož. Lipold, v Mozirju sprožil hvalevredno misel, naj bi se rajnemu Orožnu časten spominek napravil. — Stoprv tedaj njemu prisrčna hvala! Pripomagal je tudi „Slov. Gospodar“. Nabrala se je lepa svota, za katero se bode stavil Orožnov spominek.

Da se pa stvar v teku tega leta dovrši, je treba sporazumljenja z istimi č. gg., kateri so blagovoljno za spominek kaj vložili.

Najuljudneje se tedaj vabijo vsi omenjeni gospodje in blagi prijatelji rajnega pesnika — Orožna k posvetovanju zastran stavbe njegovega spomineka — na Velikonočni pondeljek popoldan ob 3. uri v gostilnici Jož. Lipolda v Mozirju. Hvalevredno bi bilo, da bi udeležitev iz vse savinske in škalske doline, kakor tudi iz drugih krajev slovenskih, bila obilna — mnogobrojna; kajti več ljudi več vidi in za umetnost več stori. Pri tej priložnosti se bodedo lahko v vbranem petju spominjali — Orožna — in jegove: „Kje so moje rožice“. — — Ognjeslav.

Iz Ptuja. (Javna zahvala.) V podporo siromaških dijakov realne gimnazije ptujske so podpisane za tekoče leto doneskov doposlali blagovolili sledeči p. n. gospodi: Bezjak, župnik pri sv. Marku 5 gld., g. Drevenšak, provizor v Ottersbachu 2 fl., g. Hirti, stolni vikarij v Mariboru 5 fl., g. Lovrenčič, župnik pri Malinedelji 2 fl., g. Meško, župnik pri sv. Lovrencu 3 fl., g. Pavalec, kaplan v Čmureku 2 fl., Šporn, župnik v Ormužu 5 fl., g. Kornfeld kaplan pri sv. Trojici v Halozah 1 fl. V imenu odbora podpiralnega društva zahvaljujem se vsem gg. dariteljem in prosim še one gospode društvenike, ude, kateri so za tekoče leto s svojim doneskom zaostali, naj bi ga blagovolili ob zgodnej priliki priposlali. Dozvoljujem še si dalje vabiti k pristopu k našemu podariteljnemu društvu.

V Ptuj na praznik sv. blagovesti 1876.

Jos. Žitek,

profesor in odborov zapisnikar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V Gradcu je deželni zbor sklenol postaviti osnovati, po kateri krajni šol. sveti izgubijo imenovanje učiteljev, ter ovo pravico zadobijo okrajni in mestni zastopi. — Steza iz Ljubotomera do ogerske meje je sprejeta med okrajne ceste I. vrste. — Vlada je deželnemu zboru predložila postavo o popravi Savinine struge. G. dr. Radaj je nasvetoval srenjsko postavo poostriti. — Nekaterim srenjam na Gornj. Štajerskem se je dovolilo strahovite naklade pobirati, ene celo 139%. Jako pridni bili so naši pa tudi nemški konservativni poslanci pri razpravi o deželnem proračunu za leto 1877: g. Herman, dr. Vošnjak, dr. Dominik, kmet Bärnfeind in knez Liechtenstein. Liberalci in ustavaki so kaj revno odgovarjali. Prihodnjč več! — Koroški deželni zbor je sklenol cesarja prositi, naj obrne čiste dohodke prihodnje večje loterije koroškim bolehačcem, za katere je že rajni krški knezoškof J. Majer (l. 1828 — 1840) sporočil 150.000 fl. Tudi je zbor ugovarjal zoper občutljivo obdačenje posojilnic, ki itak ne iščejo svojega dobička in za kolekovanje menjic veliko davka plačujejo. — Istrijanski zbor je sklenol, da se ima v Porečkem pripravništvu za slovenske in laški učitelje nemščina kot učni jezik odpraviti. V českem zboru je nemška večina 69 českim poslancem vzela poslanstvo, kar 5 milijonov broječega českega naroda gotovo ne bo osrečilo, še manj pomirilo. — Vojni minister Koller je hudo zbolel. Drugi ministri pa sedijo sedaj skupaj na Dunaju z magjarskimi in se pogovarjajo, v kaki razmeri bodo zanaprej naše dežele proti ogerskim. — Na Ogerskem so reke zopet močno napete — mesto Zemljin je pod vodo.

Vnanje države. Ruski car pride 10. maja v Berlin k pruskemu cesarju in potem v Emske toplice. Med tem bo carjevič — odločen nasprot-

nik Nemcev — oskrboval državna opravila. — Pruski Bismark spravlja vse železnice cele Nemčije pod svojo oblast, čeravno se Bavarci, Saksi, in Wirtenberžani branijo. — Hercegovince si prizadeva dalmatinski namestnik Rodič pomiriti; toda vstaši ne verujejo ne jemu, ne Turkom. Vojska traja naprej. Luka Petkovič je Turkom vzel 300 volov. Na reki Uni bilo je 600 Turkov tepenih. Bilo je 31. marca, ko je hotelo 50 krščanskih rodbin pred Turki k nam bežati. Ali naši avstrijski krščeni vojaki so jih morali z bajoneti črez mejo nazaj zavrnoti. Unkraj meje pa je že čakalo 500 Turkov, ki so razun žen in otrok takoj posekali 70 Kristijanov. To je za nas Slovence, ki smo sinovi očetov, kateri so toliko turške sile prestale — žalostno in

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXXII.

Po obedu zasedemo 3 kočije in se peljamo proti sv. Sebastijanu zunaj mesta — S. Sebastiano fuori le mura. — Drdrali smo po starodavni veliki stezi apijevi — via Appia — in med potom zadeli na cerkvico, ki ima lepo, čeravno precej dolgo ime: Domine, quo vadis? t. j. Gospod, kam greš? Cerkvica je precej zapuščena. O njenem začetku se sledeče pripoveduje. Pokristijanjena jetničarja Procesij in Martinijan sta sv. Petra in Pavla izpustila iz mamertinske ječe. Sv. Peter je začel bežati iz Rima, da otme življenje: bržčas je mislil, da je njegovo življenje še potrebno sv. Cerkvi. Bežal je po apijski cesti naprej. Toda glej! zdajci mu pride Kristus nasproti. Peter ga brž spozna in vsklikne: Gospod, kam greš? Zveličar mu odgovori: na potu sem v Rim, da bodem v drugič križan. Sv. Peter sedaj spozna, da njegov pobeg iz Rima Bogu ni všeč; zato se hitro vrne v mesto nazaj. Tukaj so ga ajdi zopet zgrabili in na vaticanskem hribu križali. Na mestu kder je Gospoda srečal, so pobožni Kristijani postavili cerkvico. V njej še se sedaj po sredini poznajo sledi nekedanje ceste.

Sedaj smo prišli do katakomb sv. Kalista. Okoli mesta je kakih 50 starodavnih kristijanskih pokopališč. Ves Rim je z grobi svetnikov in mučenikov zavarovan, čemur se ne moremo čuditi, ako pomislimo, da je strahoviti cesar Dijoklecijan samo v enem mesecu pobiti dal 17.000 Kristijanov. Sobratje jihovi, ki so jih preživeli, so trupla skrbno pobirali in v podzemeljskih globinah pokapali. Tako so nastale slovite katakombe. Med temi se obiskuje najbolj pogosto katakomba sv. Kalista, ki je tudi resnično izmed vseh najimenitniša in na krščanskih starinah najbogatejša. Začetnica jej je bila sv. Lucina, ki je živela ob času sv. apostolov. Sv. Kalist, papež, jo je povečal in od njega ima ime. V teh globlinah so se prvi pa-

peži in rimski Kristijani skrivali zavolj strašnega preganjanja; tukaj so obhajali svoje službe božje, tukaj se je opravljala daritva sv. meše in se delivale skrivnosti nove zaveze. Sv. papež Vrban se je tukaj več časa skrival; semkaj je tudi sv. Cecilija pripeljala svojega ženina Valerijana, ki se je potem dal krstiti. Samemu Bogu in njegovim angelom so znane vse svete prigodbe, ki so se tukaj godile. Tlak in stene so blagoslovljene z mučeniško krvjo, vsi prostori so častite priče velike pobožnosti prvih Kristijanov.

Ko so naše kočije obstale, se je reklo izstopiti. Na desno smo imeli pred seboj visok zid z širnimi vratami, skozi katera brž vstopimo in prekoračivši nekoliko stopnic pridemo na zal brežič, ki je dober strelaj na dolgo in široko nasajen z lepimi in prijaznimi brajdami; od žalostnega pokopališča ni bilo videti nobenega znamenja, čeravno smo po grobih mučenikov hodili. Sedaj nas pozove vodnik vse skupaj rekši: da smo na zaželjenem mestu. Brž si našgemo nekaj voščenihi sveč in začnemo po ozkih, strmih, kamenih stopnicah, kakor v kako klet stopati v poslopje mrtvih. Naenkrat zakriči vodnik: pozor! naj ne zaostaja nihče in naj ne zahaja v stranske, tudi enako tesne stezice! In res zablodnik nebi lahko sam našel izhoda na beli den, ker vse temno podzemlje je prepreženo s takimi ozkimi stezicami. Takih si doma nisem domišljeval katakomb! Mislil sem tudi, da so v njih velikanske zidine iz trdega kamna zložene, ali tudi v tem sem se motil. Katakombe niso izzidane, ampak v zemlji izkopane, izdobljene. Zemlja v njih je temno-rujava, trda, vendar za kopanje ne preokorna, sploh pa toliko gosta, in sklenjena, da se pobožnim pogrebcom ni bilo bati, da se nebi kde zemlja vsula in jih zagrebla. Posamezni grobi so stenam vsekani; mrliče so po dolgem vlagali, grobe pa s kamnatimi ploščami zadelavali. Tem ploščam so vsekana imena in mnogovrstna znamenja skrivnostnega pomena. Navadni napisi so: N. in Christo vivas (J. v Kristusu živi!) N. in pace (J. v pokoju), N. pete pro nobis (J. prosi za nas!). Mučeniikom so dajali v grobe majhne posodice s krvjo, kar je vselej znamenje, da ondi počiva telo svetnika, ki je dal svoje življenje zavolj vere v Jezusa Kristusa. Eno tako lončeno posodico sem sam videl, kakor tudi nekatere košičke v odprtih grobih. Votline so na mestih bolj prostorne in tam se je nekda opravljala služba božja: tudi katehumeni so se tam za sv. krst pripravljali in v resnicah sv. vere dovolj podučeni krščevali. (Nastavek prih.)

Smešničar 15. Gospod župnik pridejo do travnika, na katerem je sosed Kravosek svojih 7 suhih in izstradanih krav pasel. No, sosed Kravosek, rečejo mu g. župnik, zakaj pa redite 7 krav, če pa še za 2 nimate zadosti krme? „Prav, prav, da prašajo, časti vredni gospod fajmošter, vidijo, jaz pač mislim, da 7 krav zamore več gladu pretrpeti, kakor pa 2, in zato redim 7 krav!“

Razne stvari.

(*Tolovajsk napad*). V petek 31. marca je v Podplatah v Kostrivniški fari klatež L. J. napadel voznika J. K. o poldne ter ga s kamnom po glavi udaril, da se je ta nezaveden na tla zgrudil. Hotel mu je denarje pobrati, pak je hitro odbežal, ker so se ljudje bližali.

(*Za Brandstetterjev*) izpust iz ječe je prosilo več upnikov, koji imajo terjati 460,000 fl., 3 dohtarji, srenja in šolski zastop Radvanjski, Wreel in jegovi pristaši, desnopobreški dekan; ponudili so 10.000 fl. kaucije — a vse je bilo zastonj! Brandstetter še ostane arestant.

(*G. Čolnik*) znani rodoljub na Drvanji je pogorel; vse gospodarsko poslopje je uničeno, škode je 6000 gld. Kako da je ogenj nastal, to ni znano. K sreči je gospodar zavarovan.

(*Okrajna posojilnica v Ljutomeru*) ima v pondelek 17. aprila t. l. ob dveh popoldne v šolskem poslojpu ljutomerskem občni zbor. Na dnevnem redu je 1) priobčilo računa in bilance za minolo leto. 2) odobrenje porabe dobička za rezervni fond. 3) odveza ali absolutorij načelništvu zastran računa, 4) izločitev društvenikov, ki svoje dolžnosti ne izpolnujejo in 5) volitev petih udov v nadzorno svetovalstvo. Ivan Kukovec, načelnik.

(*Dražbe*). 8. aprila Matija Hribernik 1025 fl. (3), Anton Lipovšek pri sv. Petru (3) Jan. Kocpek v Koreni, Martin Čerič v Partinji 1245 fl., Jan. Kovač v Arnivasi 7182 fl., Jož. Čretnik v Hrušovcu 1227 fl., Katra Klemen v Uličah 460 fl., Jož. Branek v Poličanah (3), Mat. Novak v Muti 1940 fl. Jak. Slokar v Pečovju 605 fl., Liza Trček v Celju 1323 fl. Jernej Robnik v Konjicah (3), Jak. Bernhart v Slivnici 7977 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁹³/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	8	—	6	70	—	—	3	60	4	70	4	90	4	60
Ptuj	8	—	6	40	5	50	2	80	4	60	4	20	5	50
Slov. Gradec . . .	9	43	6	83	6	50	3	74	4	87	7	80	5	69
Gradec	8	29	6	82	5	—	3	76	4	76	—	—	5	70
Celovec	9	76	6	40	5	84	3	42	4	52	3	30	4	64
Ljubljana	8	78	5	70	4	40	3	60	4	85	4	40	5	40
Varaždin	7	85	4	80	4	50	3	50	4	63	—	—	4	88
Šoštanj	8	13	8	10	5	69	3	25	5	53	5	20	4	88
Dunaj 100 Kg.	10	50	7	47	9	—	10	16	6	15	—	—	—	—
Pešt " "	10	20	7	80	7	20	9	25	5	30	—	—	—	—

Loterijne številke:

V Gradcu 1. aprila 1876: 61 52 74 66 64.

Na Dunaju " " 5 8 83 65 45.

Prihodnje srečkanje: 15. aprila 1876.

Sirovi loj
 kupujeta vsaki čas po najvišji ceni
Karl Pamperl-ova sina,
 Topilnica za loj, svečarija in mlarnica,
 zaloga vžigalnih, svetilnih in masčobnih tvarin
v CELOVCI na Koroškem.

Na znanje!

Podpisani p. t. občinstvu in vsem članom banke „Slavije“ uljudno javlja, da je preložil pisarnico v Schillerjeve ulice šte. 192. II. nadstropje.

Vekoslav Raič,

1—2 v Gornji Gornji glavni zastopnik banke „Slavija“.

4—5 Gospodarji!

Rayno sem dobil nova semena in sicer vsake vrste, ktere koli potrebujete n. pr. detelje, trave, salate, graha, fažola, korenja, repe, tudi vse sorte cvetličic; potem več sort sunajskega krompirja. Za rast vseh mojih semen sem porok.

Ob enem Vam, rojaki, tudi priporočam svoje špecerijsko blago, ktere ga imam vseh sort n. p. kavo, sladkor, olje, vsake vrste vina v steklenicah potem vse sorte suhih in firnisovih bary itd. v najboljšem stanu.

Tudi vse sorte zlahtne drevesca od g. Čolnika v Dervanju se pri mene dobivajo.

Z odličnim spoštovanjem

M. Berdajs v Mariboru.

Služba organista

za učitelja ob enem je razpisana v Stopercah pri Rogatcu do 15. aprila t. l. Dohodki za organista so: navadna štola, 10 vaganov zapisane pšenične — 20 vaganov zapisane zmesne bernja — in prostovoljna vinska bernja (lani 11 polovnjakov).

2—2 Cerkveno predstojništvo v Stopercah.

Zahvala in priporočba.

Podpisani se p. n. občinstvu, zlasti čestitej duhovščini zahvaljuje za zaupanje, katero se mu je do sedej skazevalo ter se za na naprej priporočuje za vsa v njegov posel spadajoča opravila, in popravila pri cerkvah in v hišah in zagotavlja, da bo vse naročeno napravil hitro, lepo okusno, trpežno in po najnižji ceni.

V Mariboru 28. marca 1876.

Andrej Donalik,

2—3 pozlatar
v Gornji gosposki ulici.

Konjerejcem na znanje!!

Pri podpisnem se nahajata 2 c. kr. državna žrebeca, prvi je angleški konj na pol čiste krvi ali angleški napol-krvnjak, drugi pa je angleško-normanskega plemena. Obadva sta nastavljena v porabo konjerejcem, ki želijo sedaj svoje kobile ubrejiti dati. Uljudno so povabljeni!

V Račah 28. marca 1876.

2—2 Franc Bothe.

Anton Scheikel

v gospodski ulici

v Mariboru.

Za spomladanski čas

se priporočuje

gospoda **Antona Scheikel-ova**

oblačilna zaloga

v Mariboru v gosposki ulici

z raznimi oblačili za gospode, izdelanimi v lastni delavnici; tudi popolne obleke se ondi dobijo po 18 fl. in više.

Za čč. gg. duhovnike

je priredjena lepa izbirtka blaga; oblačila se odmerijo in brž izdelajo; postrežba je sploh točna in brza, za trdno šivanje se daja poroštvo; nevšeča oblačila se jemljejo zopet nazaj.

Plaćilo se sprejema tudi po mesečnih obrokih.

Anton Scheikel

v gospodski ulici

v Mariboru.